

[Juli.]

man derved kommer til at spærre for et Menighedsliv, som der er Trang til.

Det, der maa forbavse en mest, er, at Modstanden mod at give Kvinder Adgang til Præsteembeder i særlig stærk Grad er fremkommet fra saakaldte kirkelige Kredse. Man skulde dog tro, at man netop fra de Kredse maatte være særlig interesseret i, at Kristenlivet fik de bedst mulige Kaar at udfolde sig under, og at man derfor vilde hilse den Hjælp velkommen, der eventuelt vilde kunne gives gennem egnede Kvinders Forkyndelse. Ikke desto mindre har Rigsdagen modtaget en Henvendelse, der er tiltraadt af over 500 Præster, og som gaar stærkt imod, at der gives Kvinder Lejlighed til at udøve den Forkyndergerning, Menigheden eventuelt har Brug for. Det hedder i denne Henvendelse — jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere nogle faa Linjer:

„Vi maa betragte Præstevielser af en Kvinde som en skismatisk Handling og maa derfor nægte at anerkende dens Gyldighed.

I vore Øjne har baade den, der meddeler, og den, der modtager en saadan Ordination, sat sig uden for det folkekirkelige Fællesskab. Amsvaret for Følgerne heraf vil alene paahvile dem, der saaledes bryder Folkekirkens Enhed.“

Hvor mon de saakaldte kirkelige Kredse faar Beføjelse fra til at udstede en Bandstraale som denne? Det har i hvert Fald ikke noget som helst med Kristendomsforkyndelse at gøre, og man kunde næsten fristes til at sige, som Rasmus Fiskermand stilkfærdigt sagde til Præsten, da denne klagede over, at Fiskene var for dyre, og at det baade var billigere og bedre, om man kunde faa dem direkte fra Havet: Ja, Hr. Pastor, jeg har saamænd ogsaa sommetider syntes, det var vist baade bedre og billigere, om man kunde faa Guds Ord direkte fra Himmelen; end at man skal have det gennem Præsterne!

Efter mit Skøn er denne Henvendelse, som er underskrevet af over 500 Præster, nærmest forargelig i sin Form, og den viser i al sin Gru, hvad vi her i Danmark kan komme ud for, hvis vi faar en Kirkeforfatning. Jeg maa derfor, saa stærkt som jeg kan, fraraade at stemme for den konservative Paastand paa Overgang til Dagsordenen, fordi den tenderer hen imod en Kirkeforfatning. Skal Menighedslivet tri-

ves — og det er da vel det Maal, vi allesammen stræber imod —, maa der være fuld Frihed i det Forhold. Vi maa nedbryde de Skranker, der staaar som en Hindring for denne Frihed, ogsaa den Skranke, som hindrer Kvinder, der har Evner dertil, i at være Forkyndere og Medhjælpere for Menigheden. Jeg maa derfor anbefale at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af et Flertal i Udvalget til § 7, og jeg vil tilføje et Velkommen til de Kvinder, som eventuelt maa føle Kaldet og øje Evnen til at være Tjenere for Menighedslivet i Danmark.

Kirkeministeren

(Hermansen):

Det er med Beklagelse, jeg maa konstatere, at det har været umuligt at opnaa Enighed i Udvalget om denne vigtige Sag. Jeg anerkender, at der er et Fremskridt fra det af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fremsatte Forslag i den Paragraf, han nu foreslaar indsat som en ny § 7, i Stedet for den, som jeg havde foreslaaet tilføjet, men jeg maa fastholde, at efter min Mening havde det været heldigst og bedst med den § 7, jeg har foreslaaet indsat, fordi denne Paragraf efter min Mening giver den størst mulige Frihed for alle.

Jeg gentager, hvad jeg tidligere under denne Sags Behandling har sagt, at Frisind er en meget væsentlig Ting i aandelige Spørgsmaal; er der noget Sted, det gælder om at udvise Frisind, er det i saadanne Sager; men Frisind er en Egenskab, som man først og fremmest maa vise over for sine Modstandere, kun deri kommer den til at dokumentere sig. Og det er ikke ubekendt, at der er meget vide Kredse i det danske Folk, som nærer større eller mindre Betæneligheder ved at se Kvinder anbragt i Præsteembeder — dette være sig saa af Hensyn, der skyldes det tilvante, eller paa Grund af mere alvorlige og dybtgaaende Overvejelser —, og jeg finder, at disse Kredse har Krav paa et Hensyn fra Lovgivningsmagtens Side. Derfor tog min § 7 Sigte paa — og ingen vil kunne benægte Rigtigheden heraf —, at alle Vegne, hvor der virkelig er et Ønske til Stede om at faa en kvindelig Præst, der vil man ogsaa kunne faa det, men et saadant Ønske skal ogsaa være til Stede. Jeg vilde dermed sikre de enkelte Menigheder mod at faa en kvindelig Præst imod deres Vilje. Det bør jo heller ikke overses, at der er adskillige